

Hey Sevgili

– AliKemal · 13 Kasım 2015

Ben nerede bir zulüm görmüşsem
dikeldim karşısında dik duruşlarla,
her zulümü senin barışın yaptım...
sensizliği yok eder gibi.
-Bu sen, kızıl sen, mevsim sonbahar...
Ben nerede bir sen gördüysem
tapındım önünde secde ederek
Her seni senin heykelin yaptım...
Çoğalttım,
Seni, sevenleri çoğaltır gibi.
-Şu sen, sarışın sen, mevsim sonbahar...
Ben nerede bir resim sergisine gitmişsem,
Ve resimi yapan anadan üryan çizmişse seni,
Bir yatağın üstüne uzatarak,
Ve davetkar bir bakışla yanına beni çağırarak!
-O sen, buz gibi beyaz, mevsim kış...
-seni seviyorum
seni istiyorum...
gel
tut ellerimi
yasla başını göğsüme
dilersen dizlerime yatır
sevişmekte kural olmaz
nasıl istersek öyle başlayabiliriz
tenlerimiz tutunsunlar birbirlerine
başka türlüüne gerek kalmasın
bırak öğretsinler birbirlerine sevişmeyi..

Porsuk kıyısında bir çay bahçesinde buluşurduk.
Şimdi uzak bir yolun ortasındaayım,
Gözlerim buğulu,
Keşke seni gene beklerken bulsaydım da
gitmeseydim böyle.
Gitmişsin meğer
bir ölümlük mesafe kadar benden uzak...

Porsuk kıyısında çay bahçesi de bırakmamışlar zaten,
Dikmişler betondan bir ucube,
camları ayna...
Porsuk kıyısı ne güzeldi oysa,
biz bulduğumuz için
ve seviştığımız için bıkmadan, yorulmadan...
Bütün senler, benden uzak, mevsim kış... -
Bir ölümlük mesafede iken sen
Bu gece bana bir şey olursa,
Seni düşünmeden şöyle bolca,
yalnızca cesedimi üşüteceğim.
Sıcak mevsimler gelmedikçe de dönmeyeceğim...